

(14) VÅRSTUBB

EN UFULLENT FLØRT MELLOM GRÅKALLEN VINTER OG FINFRØKEN VÅR

Tekst og tone:
FREDDIE LANGRIND

Em F# G A B
Og grå - kall - en Vin - ter satt vri - en og vrang - - med

7 Em D B7 D B7 Em
is - tagg - et skjegg opp - i li - a, - opp - i li - a, han ånd -

14 F# G A B Em D
et sin frost ov - er vid - de og vang og tvi - holdt sin hånd ov - er

21 Em B7 D B7 Em
ti - da. Hans sjel var li - ke - sæl, hans - gulf - se -

28 G A B A G B7 Em
sinn var is - kald vind... Da strøk frø - ken

35 A B D Em
Vår ov - er vang - en og gubb - en la rett - en på vrang - en!

Og gråkallen Vinter satt vrien og vrang med is-tagget skjegg oppi lia, han åndet sin frost over vidde og vang og tviholdt sin hånd over tida. Han sjel ... var likesæl, hans gulfsesinn ... var iskald vind. Da strøk frøken Vår over vangen og gubben la retten på vrangen.

Og Vår hun var lystig og listig og grann og visste at gubber kan tine, hun svinset som bare en vårfrøken kan og fristet med knappene sine. Og han ... en iskald mann drev het og yr ... mot eventyr! Han bød henne is-slott og fonne og granbar for grønnsvær og onne!

Og spillet gikk høyt mellom Vinter og Vår, men spill har jo alltid en ende. Og vrangsinn og gubber har dårlige kår når Vår bryter stier og glenne. En knapp, ... en sildreklopp, en brusebekk ... og han var vekk! Hun danset i vårfagerkjolen mot **villstrå og groblad** ... og solen!